

SÁRISÁPI HÍRMONDÓ

ŠARIŠÁPSKE
SPRÁVY

15. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2011. DECEMBER

Sárisáp Község Önkormányzata és a helyi civil szervezetek,
egyesületek nagy tisztelettel meghívják
a község valamennyi lakóját

**2011. december 23-án (pénteken) 16⁰⁰ órakor a Művelődési
Ház udvarán tartandó FALUKARÁCSONYRA.**

Ünnepi köszöntőt mond:
Kollár Károly polgármester és Tóth Bertalan plébános.

Falukarácsonyunk története

A hagyományteremtő falukarácsonyokról már több községből, városból és a híradásokból hallottunk, amikor a 2006-os esztendő vége felé bennünk is megfogant az a gondolat, hogy ezt a jó példát nekünk is követni kellene. Célunk az volt, hogy az embereket egy kicsit közelebb hozzuk egymáshoz, s egy boldogabb, egymásra odafigyelő, szeretetben élő faluközösséget alakítsunk ki, ahol az emberek tényleg odafigyelnek és segítenek egymásnak.

A szervezésből mindenki kivette a részét, kicsik és nagyok, fiatalok és öregek, vállalkozók és civilek, ki munkájával, ki felajánlásával.

Mindenki nagy örömmel és lelkesedéssel segítette ennek a szép karácsonyi ünnepségnek az előkészítését. 2006. december 23-án 16 órára terveztük az ünnepséget.

A lebonyolításban segítő szorgos kezek már kora délután nekiálltak a zsíros kenyér készítésnek, a bejgli felszeletelésének, a gesztenye sütésének, a forralt bor elkészítésének, a tea főzésének, hogy községünk minél több lakóját vendégül láthassuk minden földi jóval karácsony előestéjén.

Sajnos egy szomorú esemény beárnyékolta a karácsonyi készülődésünket, mert egy köztisztviselőnek örvendő tanárunk temetése is ezen a napon volt délután 3 órakor, melyen magam is részt vettem. Siettem vissza a hivatalba, mert egy kolléganőmmel megbeszéltem, hogy néhány sort még szeretnék az ünnepi köszöntőmön javítani. Lefelé jövet a temetőből egy árva lélekkel sem találkoztam, meg is jegyeztem szomorúan a hivatalban, nem hiszem, hogy sokan eljönnek az ünnepségre.

Négy óra előtt néhány perccel léptem ki a hivatal ajtaján, s legnagyobb megdöbbenésemre a tér tele volt ünnepelőbe öltözött emberekkel, akik gyermekekkel, unokáikkal

már várták az ünnepség kezdetét. Nagyon meghatódtam, s egy jóleső érzés, a szeretet melegsége járta át szívemet, s ez a kis versike jutott az eszembe:

*„Rég született Jézus
messze Betlehembe
nekem mégis itt van
ma is a szívemben.*

*Amerre csak járok
boldogan kívánom:
legyen mindenkinek
ilyen a karácsony.”*

S azóta is, évről-évre egyre többen jönnek el a falukarácsonyi ünnepségünkre, ahol ünneplőben, meghitten és kissé megilletődve vesszük körbe a fenyőfát. Gyertyát gyújtunk, és meghatódva együtt készülünk az egyik legbensőségesebb ünnepünkre, a szeretet ünnepére, a karácsonyra.

Megköszönöm mindazoknak a munkáját, akiknek a segítségével sikerült együtt megvalósítani a hagyományteremtő falukarácsonyi ünnepségünket, s akik az első alkalom óta minden segítséget megadnak ahhoz, hogy ez az ünnepünk valóban a szeretet ünnepe legyen.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek békés, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és áldott, eredményekben gazdag új esztendőt.

Kollár Károly polgármester

Régi idők Karácsonya

Az idősek klubja tagjaival felelevenítettük a helyi Luca-napi, valamint a karácsonyi népszokásokat. Ezt szeretnénk megosztani a Hírmondó olvasóival.

Luca-napi népszokások

December 13-án Szent Lucát ünnepelték. Felnőtt asszonyok fehérbe öltöztek és szitát tettek a fejükre, arra sűrű szövésű függöny került, hogy ne lehessen felismerni őket. A kezükbe fakanál, meszelő esetleg sóprű volt. A Luca megáldotta a családot. A gyerekeknek le kellett térdelni és meg kellett mutatni, hogy tudnak-e imádkozni. Egyes helyeken a Luca nem beszélt, hanem szaloncukrot és babot adott a gyerekeknek az alábbi kis verssel:

„Pár szem cukor, csupa bab,
Örüljön, ki ezt is kap.
Tisztelettel: Luca néni
Jövőre már nem fog élni.,,

Akire haragudott a Luca, azt meszelővel megütögette, de a házuk ablakát mindenképpen bemeszelte.

Luca-napi szék készítése: december 13-án kezdték készíteni. Karácsonyra kellett elkészülnie, akkor arra ráállva a készítője meglátja ki a boszorkány.

Luca esti elfoglaltság volt a gombócfőzés. A nagylányok gombócokba fiúneveket tettek, amelyik gombóc először jött fel a víz tetejére az első lánynak, az lesz a férjének a neve.

December 13-án vetették a Luca búzát cserépbe. Karácsonyra ennek ki kellett zöldülni. Ebből jóstolták meg a jövő évi termést. A kikelt búzát a karácsonyfa alá tették, vagy a templomba vitték és ott a Betlehem közelébe helyezték.

Karácsonyi népszokások

Advent időszakában sokan jártak a faluból (hajnali misére) roratóra. Tiszta szívvel várták Jézus születését.

December 24-én mentek köszönteni a tehenes-, kondás-, és libáspásztorok. A pásztorok verssel köszöntötték a családot. A vers arról az állatról szólt, amit ő őrzött, valamint az állatok egészségéről és a jó szaporulatról. A pásztorok összekötött ágakat nyújtottak a háziak felé, és ahány ágú volt a vessző, annyi állat lesz a következő évben a családban.

Szenteste jártak köszönteni a Betlehemesek, a köszöntésért cserébe a házigazdák kínálták őket kaláccsal, dióval, élelemmel, néhány helyen még aprópénzt is adtak.

A karácsonyi ünnep jelképe a borovicskafenyő volt, amit a családok férfitagjainak kellett hozni a közeli Babáli erdőből vagy az Ürge-völgyből.

A borovicskafenyőt a felnőttek közösen díszítették fel a gyerekekkel. Néhány szem szaloncukor, apró alma, dió került rá. Ez után a falra vagy a plafonra függesztették.

Az ünnepi események színtere volt az étkezőasztal. A vacsoraasztalhoz, ha leült a gazdasszony, onnan már nem volt szabad felállnia, mert jövőre nem fog ülni a kotlósa. Ezért a gyerekek nagy szerepet kaptak, ők szolgálták fel a vacsorát.

Az étkezőasztalon, szalmakosárban almát, diót, és aszalt gyümölcsöt helyeztek el. A böjti vacsora (vajás-bableves, pupák) után mindenki kapott egy almát a kosárból. Egy almát pedig annyi felé vágta, ahányan körülülték az asztalt. Az almagerezd elfogyasztása közben mindenki a családjára

gondolt, lélekben együtt voltak. Mindenki kapott négy-négy darab diót, mely az évszakokat jelképezte, a rossz dió betegséget jósolt. Az asztalnál ostyát is fogyasztottak, melyre mézet tettek. Néhány családnál fokhagymából is került rá. Az ostya mézzel a jólétet, édes életet jelképezte, a fokhagyma távol tartotta a gonoszt.

Az asztalon szentelődött fokhagymával dörzsölték be az ólak ajtaját, hogy a bent pihenő állatok védve legyenek a rontástól.

A vacsorázó-asztal alá különböző gabonákat tettek edénybe, azok a családi karácsonyi szertartástól megszentelődtek, másnap ebből kaptak az állatok.

Vacsora után a családok beszélgettek, imádkoztak és együtt indultak az éjféli misére.

Éjféli mise után a legények végigmentek a falu utcáin és karácsonyi énekeket énekeltek.

Amikor mindenki hazatért, akkor fogyasztották el az előre elkészített töltött káposztát. Karácsony másnapján jártak egymáshoz a családok vendégségbe. Addig nem léptek a lakásba, amíg nem köszöntötték az ünnep alkalmából az ottlakókat.

Szeretettel gazdag, békés karácsonyi ünnepeket kívánunk községünk lakóinak.

Gondozási Központ tagjai és dolgozói

Az idő nagy kincs! Kedves olvasók!

E sorok írása idején még advent elején járunk. Épp, hogy elkezdődtek a hajnali szentmisék. Még van időnk. Idén hosszú adventtel ajándékozott meg az Ég, tehát nem kell sietnünk. Nagy lehetőség! Ha valami igazi ajándékot szeretnénk, akkor talán ez lenne az egyik legnagyobb: nem kell sietni.

Az ünnepi készület mégis az ellenkezőjét hozza ki belőlünk. Talán maga az ünnep is. Karácsony első napján ide, második nap oda, a harmadik napon amoda kell mennünk, és jaj, ha kimarad valaki, lesz akkor sértődés, örök harag, vagy csak fájdalmas megjegyzés.

Pedig az Isten nem siet. Megtehette volna az Isten Fia, hogy egyből felnőttként jön közénk, kihagyva, megtakarítva a gyermekkor megannyi évét. „Az idők előtt létezett, mégis időbeli létezést vállalt.” (karácsonyi prefáció / Szentmise egyik imádsága/ részlet) Emberileg végigjárta az utat, amelyet mindannyiunknak kell. Volt ideje mindenkire, még a gyerekekre is. Képes volt egész éjszakát beszélni Nikodémussal, aki „a zsidóktól való félelmében” titokban volt tanítványa. (vö. Jn 3,1 köv.) Mielőtt önmagát adja az Eucharishtiában, odaadta magát már az időben. Számontartjuk a napot, amikor vértelenül (Nagycsü-törtők, Utolsó Vacsora) és amikor véresen (Nagypéntek, Golgota) önként adta magát. Önajándékozásának kezdete azonban épp akkor történik, amikor leszállott a mennyből, kiüresítette önmagát, (vö. Fil 2,6-7) és amikor idejét, napjait bőven adta, pazarolta azokra, akikhez küldetése szólt.

Kívánom, hogy ilyen ajándékot adjunk és kapjunk: legyen időnk egymásra. Higgyük el, más lesz az ünnep hangulata.

Tóth Bertalan plébános

Szent Erzsébet

Élt egy leányka hajdanán,
az apja Árpád-házi magyar király.
Férje Lajos lett a thüringiai,
együtt voltak ők Isten szolgái.

Özvegylett s gyűrűje meghasadt,
Erzsébet királyné fájdalma nagy.
Szólitá őt egy halk égi hang:
a Szegénység Úrnője Te magad vagy.

Elhagyva pompát és udvari fényt,
Assisi szentje szellemében élt.
Betegekre árasztva szeretetét,
a szegényeknek adta egész életét.

Az idő elszállt, de a szegények
nem fogytak el, nem fogytak el.
Szent Erzsébet! Most is segíts
örökvényű szereteteddel.

Árpád-házi Szent Erzsébetre emlé-
keztünk november 20-án, vasárnap a
szentmise keretében. Ebből az alkalom-
ból hívta meg Tóth Bertalan plébános
atya hálaadásra azokat a házaspárokat,
akik öt, tíz, tizenöt, húsz, huszonöt, har-

minc, harmincöt, negyven, negyvenöt,
ötven évvel ezelőtt fogadtak örök hűsé-
get egymásnak Isten színe előtt. A kettős
ünnep keretében ismételhettük meg há-
zastársi fogadalmunkat, és Bertalan atya
áldásával megerősítette azt. Méltó fény-
pontja volt ez a hálaadó misének, hiszen
Szent Erzsébet élete, hitvesi szeretete
példaértékű, minden ember számára.
Köszönjük Bertalan atyának, hogy ilyen
meghitté és bensőségessé tette ezt az ün-
nepet. Emlékezve az irgalmas szeretet
szentjére, a mise végén osztottuk szét a
megszentelt Szent Erzsébet kenyeret, és
azokhoz a hívekhez is eljuttattuk, akik
betegségük miatt nem vehettek részt az
ünnepi hálaadó misén.

Áldott karácsonyt és békés, boldog
új évet kívánunk Sárísáp minden lakó-
jának.

*a jubiláló házaspárok nevében
Tapasztó Istvánné*

Sári óvoda

Amikor karácsony közeledik, mindannyiunkat
örömteli várakozás tölt el. Várjuk az ünnepélyes, szép
estét, gondtalan együttlétet. Fontos, hogy megteremt-
sük a karácsony hangulatát. Nem mindegy hogyan
érkezik el életünkben. A mi kis „óvodai családdunkkal”
adventi hangulatban készülünk az ünnepre. Idén elő-
ször nyílttá tesszük a szülők, rokonok részére a gyer-
mekek készülődését a családi karácsonyra.

Egy héten keresztül minden nap egy-egy csoport
várja szeretettel a szülőket, nagyszülőket, egy kellemes
délelőtti eltöltéséhez, melyen változatos programokat

kínálunk (játékos tevékenykedést, karácsonyfadísz-ké-
szítést, közös zenehallgatást, teázást stb.) A legkisebb
gyermek által tanult karácsonyi verssel kívánunk:

Békés, boldog ünnepeket mindannyiunknak!

„Aranycsengő, csilingel,
karácsonyról énekel.
Megérkezett, jaj de jó!
Minden csupa, fehér hó!”
(Ceglédy Gabriella)

Rausch Istvánné és Baranyi Péterné óvónők

Emlékeim gyermekkorom karácsonyáról

Kisgyermek koromban családuk így ünnepelte a kis Jé-
zus születését. December 24-én a vacsora idejéig böjtöltünk.
Édesanyám sütötte a kalácsot, mi gyerekek alig vártuk, hogy a
mákos és lekváros tálból kitorkoskodjunk a maradékot.

Miután elkészült a vacsora, a szépen megterített asztalt kö-
rülülte a meghitt kis család. Nem csak magunkra, hanem a kis
Jézusra is gondolva, legidősebb bátyám az asztal alatt helyezett
el friss, tiszta szalmát, így Jézuska is velünk volt szimbolikusan
a jászolban.

Vacsora előtt szüleim, és mi négyen testvérek, imára kul-
csolt kézzel, lehajtott fejjel mondtunk hálát. Az előre megterít-
ett asztalon kis tányérokra mindenkinek egy ostyát - jelenté-
se Jézus teste-, diót (egészség), mézet (problémamentes élet),
és almaszeletet (szeretet és összetartozás jelképe) - helyezett
el édesanyám. Mindezt édesapám ezzel a mondással kísértc:
“Drága gyermekeim, ha sorsunk bármerre visz, mindig visz-
szataláljunk egymáshoz az otthonunkba”. Ezután jött a va-
csora, ami böjtös bableves, hal és mákos guba volt. Vacsora
után meghitt beszélgetéssel, csendes emlékezéssel telt az idő az

éjféle miséig. A templom bár messze volt, a szikrázó hó hideg,
de mi csak a szívünket betöltő meleget, megértést és szerete-
tet éreztük. Mise után kezdődött a betlehemezés. Fivéreim a
három pásztor, és én a fehér ruhás “kis angyal” elindultunk,
ahol világszágógot láttunk bekopogtunk. Megkérdeztük, hogy
meghallgatják-e a betlehemeseket? Mindenki szeretettel foga-
dott, és megajándékozott almával, dióval, néha pár fillérrel is.

Ezzel véget ért szent karácsony estéje, a kis Jézushoz imád-
kozva nyugovóra tértünk. Elalvás előtt egy kis dallal köszön-
tünk el Jézuskától:

“Jézuska, Jézuska figyelj most reám,
kis szívem, kis szívem szeret igazán.
Neked pedig egyedül rossz lesz nagyon,
ezért a kis szívemet nálad hagyom”.

Már 86 éves elmúltam, becsukott szemem előtt újra látom
az egész családot a karácsonyi asztal körül, és újra érzem az
elmúlt idők ízeit és illatát.

Sipeki Jenőné

Szemléletformálás a jövő generációjáért

Csolnok Község Önkormányzata – Művelődési Ház és Könyvtár pályázatot nyújtott be a TÁMOP Nevelési-oktatási intézmények tanórai, tanórán kívüli és szabadidős tevékenységeinek támogatására c. pályázati felhívásra - az Oktatási és Kulturális Minisztérium Támogatáskezelő Igazgatóságához.

A pályázat sikeres volt „Térségi összefogással a kultúráért és a sportért” – szemléletformálás a jövő generációjáért címmel támogatást nyert. A projekt 2011. szeptember 1-jén kezdődött, befejezése 2012. augusztus 31.

A megvalósításban a környező települések 10 iskolája és 1 óvoda – bölcsőde vesz részt. Programok: 2 féléven keresztül úszás, kreatív foglalkozás, 6 verseny és 5 témanap szervezése és lebonyolítása. A résztvevő intézmények a „sport és egészség” témában 24 alkalommal úszást, a „kreatív foglalkozások” témában szintén 24 alkalommal kreatív foglalkozást tartanak. Az úszás a csolnoki uszodában, a kreatív foglalkozás az általános iskolákban történik.

Versenyeket, vetélkedőket 6 témában rendezünk: úszóverseny, sporttörténelmi vetélkedő, hagyományismereti vetélkedő, kreatív vetélkedő, mesemondó vetélkedő, és a legkisebbek részére játékos vízi verseny.

A témanapok keretén belül 5 téma feldolgozására kerül sor. Olimpikon a családban, hagyományok nyomában, a fűvészne hagyományai, sportolókkal beszélgettünk, környezetvédelem, egészségvédelem.

A programok az iskolák 3-4. osztályos tanulóit érintik. A költségek fedezése a megnyert támogatásból történik, a szülők számára anyagi megterhelést nem jelent. A tanulók a projekt keretén belül, annak címével ellátott úszósapkát és pólót kaptak, melyeket a foglalkozásokon viselnek. Fotók készülnek, valamint a projekt zárásakor az elkészített munkadarabokból kiállítást rendezünk.

Az eddig elkészített munkadarabok:

Termésekből és falevelekből őszi hangulatú, színeiben harmonizáló falikép készítése, valamint tobozbagoly és gesztenyebáb készítése.

Képlékeny anyagok megmunkálása során agyaglapok formázása, minták berajzolása, tenyéryomat készítése, agyagedény formázás (marokedény, hurkaedény), karácsonyi dísz tárgyak (csengő, mécesstartó, fenyődísz).

Kukoricacsuhé felhasználásával pólyás baba, anyalka készítése.

A gyerekek szívesen vesznek részt a foglalkozásokon, melyek jó hangulatban telnek. Ezek a programok lehetőséget biztosítanak a gyerekek kreatív képességeinek kibontakoztatására, valamint egészségtudatosságot, egészséges életmód kialakítását teszik lehetővé!

*Hidasiné Horváth Anna
munkaközösség-vezető*

Szlovák hagyományaink

A következő sorokban a szlovák hagyományokat híven őrző kiemelkedő személyiség Urbanics Károlyné (Üveges Julianna) alkotómunkáját mutatjuk be.

1992. karácsonyára varrta az első babára a népviseletet az unokájának. Utána sorban öltöztette őket a saját kezűleg varrt népviseletbe. Először családi körben ajándékozott sárisápi népviseletbe öltöztetett babákat, aztán a rokonságot örvendeztette meg a szép ruhákkal.

A nagyközönség számára 1997-ben a Művelődési Házban rendezett helytörténeti kiállításra készített további remekműveket.

2000-ben az Emlékház átadásakor több Juli néni által felöltöztetett baba „költözött” új lakhelyére.

1999 telén a Pávakör és a két szakértő Drága Bálintné Annus néni és Juli néni úgy vélte, hogy megérdemelnének egy újabb viseletet.

Gémesi Gyuláné, Drága Bálintné és Motesiczki Andrásné vásárolták meg a szükséges anyagokat.

Juli néni és Drága Annus néni méretet vett, Annus néni szabta, és Juli néniel együtt varrták a szép népviseletet a pávakör nőtagjainak. A fejükre konty is került, amelyeket szintén Juli néni nagy gonddal keményített, ráncolt és kötött meg.

2004-ben Juli néni úgy gondolta, hogy a táncos lányok is sokkal mutatósabbak lennének az igazi sárisápi népviseletben.

Pályázati pénzből megvásároltuk a szükséges anyagokat és a téli hónapokban elkezdődött a munka. Annus néni szabta, és együtt Juli néniel éjt nappallá téve varrták a viseleteket. A gyönyörűséget Juli néni nagy odafigyeléssel, igényesen készítette el. (néhány anyuka ebben a segítségére volt.)

18 teljes sárisápi népviselet készült el:

Csipkés alsósoknyák (kasanice) pofándlik (pofandle), pufos ujjú ingek (košele) szövetsoknyák (sukne), fehér kötények (fetušky), fekete bársonymellények (čierne baršunové prucleky)

A nyugdíjas klub megalakulásakor is segített az öltözet kialakításában, sorban kötötte a kontyokat is.

A csoportokon kívül sok magánember is felkereste Juli néni, hogy számukra is készítsen igazi sárisápi viseletet. Ők azóta is büszkén hordják a különféle rendezvényeken.

Az általa készített babák messzire vitték Sárisáp hírnevét. Egy országos babakiállításra, amelyet Budapesten rendeztek meg, ide 3 gyönyörű képfestőbe, brokátba és szövetbe öltöztetett babát vittünk. „Ők” azóta az országot járják.

Sok baba került külföldre is: Hollandiába, Németországba, Amerikába, Szlovákiába, Csehországba.

A hétköznapi képfestő öltöztető az ünnepi viseleten át a menyasszonyi ruháig terjedt Juli néni alkotómunkája. Egy kis állványra állítva öltöztette a babákat a legnagyobb precizitással és gondossággal. Az alsó ruhadarabok és a kiegészítők is pontos másai a régi eredetieknek. Így készültek az aprócska harisnyák és spanglis cipők, valamint a hímezett, gyöngyözött csepecek és kacabajkák is. A fiúbabák se hiányoznak a sorból. A kalapok és csizmák is Juli néni kezemunkáját dicsérik.

A babák öltöztetéséről filmfelvétel is készült, amit a szegedi TV szlovák adásában láthattunk.

Napjainkban is segíti munkánkat. Javítgatja, szépítgeti viseleteinket. Míndig szívesen fogad bennünket és ellát jótanácsaival.

Huberné Kisgyőri Katalin

Szlovák Kisebbségi Önkormányzat

Az Országos Szlovák Önkormányzat-hoz benyújtott sikeres pályázatunknak köszönhetően a Márton-napi hétvégét az általános iskola két táncsoportjának tagjai tánctanulással töltötték. Péntektől vasárnapig közel 60 gyerek táncolt a Művelődési Házban. Szombaton néhány lelkes szülő is bekapcsolódott az intenzív mozgásba.

A kissé fárasztó napot jó hangulatú táncházzal zártuk. A talpalávalót a Kóborzengő zenekar szolgáltatta Erdélyi Klára vezetésével.

A Komárom-Esztergom Megyei Szlovák Önkormányzattal karöltve szlovák adventi estét szerveztünk. A megye szlovák településeiről érkeztek vendégeink. Az ünnepi műsorral az Érsekújvárról érkezett Lipa kórus és Maticiar gyermekcsoport ajándékozott meg bennünket. Rendezvényünket megtisztelte az Országos Szlovák Önkormányzat elnöke, Fuzik János is. Az adventi koszo-

rún az első gyertya meggyújtására Nagy Mária elnökasszony polgármesterünket, Kollár Károlyt kérte fel.

*Huberné Kisgyőri Katalin
Szlovák Önkormányzat elnöke*

Azok voltak ám az igazi telek...

...mesélik szüleim az 50-60-as évekről, és bizonyára az ő szemszögükből ez így is volt. Gyermekek voltak akkor, így hát minden nagyobbak, jelentősegteljesebbnek tűnt. Akkoriban a fiatalság még nem a TV, a számítógép előtt töltötte szabadidejét nagy részét, hanem tanítás után szaladtak ki a szabadba, ahol

jobbnaál jobb lehetőségek kínálkoztak a közös játékokra. A falu határában két nagyobb korcsolyapályát is emlegetnek. Az újtelepi gyerekek számára a Sas-hegy és a régi patakmeder közti terület nyújtott kiváló korcsolyázó terepet, itt a Háromágtól egészen a dági elágazásig lehetett siklani. A másik jégpálya a bányá alatti rét volt, amely egészen Annavölgy területéig húzódtott. Persze a fűcsomók és egyéb terepakadályok nehezítették a csúszást, de ez senkit nem rettentett vissza attól, hogy

a délutánokat itt töltsék. A fiúk hokimeccseket rendeztek. A hokiütők gondos válogatás után a fák alkalmas ágaiból kerültek ki, a korongot konzervdobozzal helyettesítették. Aki nek korcsolyája volt, az szerencsésnek mondhatta magát, de a többiek sem bántódtak, inkább csúszkáltak egy jót a jégen. A szél időnként „rapancsosra” fújta a jeget, ez külön kihívást jelentett a korizók számára. Ha nagy volt a hó, édesapám elbeszélése alapján előfordult, hogy a Fő úton korcsolyáztak a letaposott részen, akkoriban még nem zavarta különösebben a kocsiforgalom a játékot. Aki pedig a szánkózás mellett döntött, annak is adódott számos ideális lejtő a falu melletti dombokon. Egyik kedvelt terep volt a Gula-dolinka, ahova Bodrogai tanár úr is szívesen kiment szánkózni tornaórán a tanítványaiival. A jó kezűgyességgel megáldott iparosok a bányánál a műhelyekben olyan ügyes vasszánkókat készítettek, hogy öröm volt rajta siklani. A sieléssel is megpróbálkoztak néhányan, többnyire házilag gyártott sítalpakon csúszkáltak a környékbeli lejtőkön.

Az első nagyobb hó után előkerültek a lovasszánok, amelyek már messziről csilingeltek a téli estében. A gyerekek nagy örömeire ilyenkor nemcsak a munkára használták ezeket a közlekedési eszközöket, hanem sor kerülhetett egy-egy téli lovasszánózásra is. Így teltek a téli délutánok akkoriban. Jó lenne visszaidézni őket!

Juráseké Pfluger Éva

A Bányász Szakszervezeti Szövetség Sárísi Alapszervezetének munkájáról

A Bányász Szakszervezeti Szövetség Sárísi Nyugdíjas Alapszervezetének taglétszáma 260-280 fő között ingadozik. Az éves tagdíj 1.300 Ft.

Mint eddig minden évben, az alapszervezet vezetősége és bizalmi testülete minden hónap első vasárnapján tartotta megbeszéléseit és fogadónapját ahol értékeltük az előző hónapban végzett munkánkat és meghatároztuk a további feladatainkat. Fogadtuk a tagtársaink bejelentéseit, kéréseit, esetleges panaszait. Amikor ezeket saját hatáskörben nem tudtuk megoldani, továbbítottuk a felsőbb vezetés felé.

Az idei év egyik kiemelkedő feladatának az önkormányzat segítségével a bányásztemető környezetének rendbetételét tekintettük. A kerítést - amit az idő vasfogaigenszak kikezdték – elbontottuk. A betonoszlopok széttörödeztek, és benőttek az egész kerítést a haszontalan, esztétikailag nem elfogadható bokrok. Ez a környezet nem volt méltó az 1947 január 20-án bekövetkezett, bányász szerencsétlenségben elhunyt hős bányász testvéreinkhez. A további munkálatok csak az érintettekkel való sikeres

egyveztetés után lesznek lehetőségek.

Az idén is lehetőség volt üdülésre a Komáromi Termál és Gyógyfürdőben 5 turnusban 4-4 főnek, amit tagtársaink ki is használtak.

A hagyományokat folytatva az idén is minden hónap utolsó szombatján lehetőség volt tagtársainknak egy-egy gyógyfürdőben egy kis pihentető fürdésre.

Március 15-én a megemlékezési és koszorúzási ünnepségen alapszervezetünk képviselőjében elhelyeztük a hála és tisztelet koszorúját.

Az idei a 61. bányásznap alkalmából - mint eddig is minden évben - koszorút helyeztünk el a bányásztemetőben, megemlékezve a bányász hősökre.

Koszorút helyeztünk el a bányász emlékműnél, ahol az önkormányzat és a BSZSZ mellett több, a községünkben működő társadalmi szervezet is elhelyezte koszorúit.

A koszorúzás után megtartottuk az éves taggyűlést, ahol átadtuk az 50 és 60 éves tagság után járó emlékkorsót, valamint az ezzel járó pénzüsszeget, majd szerény megvendégelés mellett lehetőség volt baráti beszélgetésre is.

December 4-én megtartottuk a Borbála-napi koszorúzást. Az emlékműnél koszorút helyeztünk el alapszervezetünk és az Önkormányzat mellett a Bányász Szakszervezeti Szövetség nevében Wágner Ferenc a BSZSZ elnöke, valamint az Országos Magyar Bányászati és Kohászati egyesület nevében Dr. Korompay Péter az egyesület titkára és Pados József vezetőségi tag.

Alapszervezetünk vezetősége nevében kívánok békés, boldog karácsonyi ünnepeket, sikerekben gazdag új esztendőket valamennyi tagtársunknak és községünk minden lakosának.

JÓ SZERENCSET!

Nánai István elnök

Állattartás télen

Azt már az óvodában is megtanulják a gyerekek, hogy télen etetni kell az erdei madarakat (cinke, feketeherceg, őszike stb.). Ritkán esik szó viszont arról, hogy háziállatainkat is megviselheti egy hosszú, hideg tél. Ahhoz, hogy háziállataink egészségesen vészeljék át a telet, két fő dolgot kell biztosítani számukra: megfelelő takarmányt, (élelem) és megfelelő tartási helyet. Ez vonatkozik házi kedvenceinkre pl. kutya, macska és a haszonállatainkra is (szarvasmarha, sertés, juh, ló, kecske, nyúl). A téli takarmányozásnál fontos, hogy ne csak a mennyiség növelésével próbáljuk biztosítani a szükséges plusz energiabevitelt, hanem az étrend összetételét is át kell alakítani. Kutyanál a tápkonzerv, kutyaszalámi stb. mellett érdemes növelni a szénhidrátbevitelt is, amit legegyszerűbben főtt tésztaival, főtt rizzzel, de akár kenyér adagolásával érhetünk el. Haszonállatoknál az abrak mennyiségét tanácsos növelni pl. kukorica, zab, napraforgó, árpa.

A tartási körülményeket úgy kell kialakítani, hogy állataink száraz, szélmentes helyen tudjanak pihenni. A környezetünkben kint tartott állatainknak nincs szükségük fűtött ólra, istállóra, hisz ők évszázadok óta alkalmazkodtak a nálunk jellemző időjárási viszonyokhoz. Viszont a nedvesség, a szél vagy a huzat megbetegítheti őket, ezért tartási helyüket uralkodó széliránytól és csapadéktól védett helyen kell kialakítani, és megfelelő almot, padozatot kell biztosítani számukra. Ha

pl. egy kutyának ólat készítünk, legjobb, ha kétrétegű fallal építjük, és azok közé szigetelőanyagot teszünk (hungarocell, közetgyapot, stb.). Érdemes az ól méretét a kutya méretéhez igazítani, hiszen ha kicsi, akkor kényelmetlen az állatnak, ha túl nagy, akkor pedig nehezebben „fűti be” testével. Az ólat érdemes lábazatra állítani, és a padozatra szőnyeget, műanyag padlót helyezni, hogy puha és meleg aljzaton feküdjön. Sok kutya a hideg ellenére kihordja a számára betett rongyokat, ekkor érdemes szőnyeget ragasztani, vagy szögelni az ólba. A kutyaólat mindenképpen szélvédett helyre tegyük, bejárata az uralkodó széliránnyal ellentétes oldalon legyen. Ha megfelelő ólat alakítunk ki, bármilyen hideg is van télen, kutyánk jól fogja érezni magát és nem kell bevinni fűtött helyiségbe, amivel egyébként csak felborítjuk a szervezet hőháztartását és szerencsétlen állat nem fogja tudni, milyen évszak is van, így alkalmazkodni sem tud a téli hideghez.

Nagyon fontos, hogy állataink ivóvizét gyakran cseréljük, ne várjuk meg, amíg teljesen befagy.

Ha ezeket az apró tartási és takarmányozási módosításokat betartjuk, állataink télen is ugyanolyan jól fogják érezni magukat, mint az év többi időszakában.

Ha háziállatainknak biztosítottuk a téli feltételeket, ne feledkezzünk meg az éhező madarokról sem!

dr. Kollár Sándor állatorvos

Egységben az erő - Egy testvérpár összefogása

*A Wibling lányok mesélnak tevékenységükről,
mit is csinálnak valójában?*

Viktória: Az egész egy párkapcsolattal kezdődött még 2001-ben, amikor is belecsöppentem egy tejtermelő gazdaságba és azon vettem észre magam, hogy gumicsizmában teheneket etetek és juhokat kergetek a legelőn, akkor még irodai munka mellett. Aztán rá kellett ébrednem, hogy az iroda nem az én világom, gondoltam a kereskedői vérből csöppent belém is, a tanyán különböző tejszállítói problémák miatt fürödni lehetett a tejben szinte annyi volt a felesleges kapacitás, ezért valami megoldást kellett találni.

Az hiszem így kezdődött minden ... megtaláltuk a felesleges tej hasznosításának módját, mivel mindig is az egészségtudatos táplálkozás híve voltam, így kézenfekvő volt, hogy valami olyat kell készítenem, ami egyedí, szívem-lelkem benne van, adalékanyag és tartósítószer mentes és persze eladható termék legyen. Kézenfekvő megoldásnak tűnt egy bio élelmiszereket árusító üzlet megnyitása a Lehel Csarnokban, melyben saját készítésű joghurtokat, gomya sajtokat, túrót, tejfölt és persze házi tejet „műtehénből” (a tejautomatát így becézzük) kezdtem árusítani, most már mondhatom, a termékek sikere még mindig töretlen. A joghurtokról tudni kell, hogy kiváló kalcium, protein és B2 vitaminforrás, ennek köszönhetően kedvező élettani hatásokkal bír, emésztésselősegítő, és csökkenti a béldaganatok kialakulásának kockázatát. A gazdaságban és a kapcsolatban egyéb problémák miatt a tejtermelést meg kellett oldanunk más formában és itt különösen hálás vagyok Horváth Károly-

nak hogy segített, egy azóta is jól működő üzleti kapcsolat kialakításában. Köszönöm szüleinknek, akik biztosították a helyet Sárisápon a termékek elkészítéséhez, műhelyünk kialakításához és páromnak, aki a fizikai munka nagy részét átvállalta. A siker akkor teljesedett be igazán, amikor Melinda hazajött külföldről, csatlakozott hozzám és azóta újabb és újabb kifejlesztett termékeivel folyamatos megújulást biztosít számunkra....

Melinda: a termékek készítésének a sikere, hogy szeretni kell amit csinálsz. Nem szabad elfelejtened, honnan indultál, és egy egészséges megvalósítható cél elérésére kell törekedni. Nálunk a termékek minősége mindig ugyanolyan, nincs bennük tartósítószer, pasztörözéssel sikerül elérnünk az eltarthatóságot. A gyümölcsös joghurtokhoz fagyasztott gyümölcsöt használunk és nádcukrot, nem lekvárt. A krémsajtokkal, vaníliás túrókrém valamint krém- joghurt desszerttel sikerül a Gyomaendrődi Nemzetközi Sajt és Túrófesztiválon 5 aranyérmert elhoznom. Úgy tapasztalom, manapság egyre inkább nő az igény a minőségi tejtermékekre, akinek vékonyabb a pénztárcája, az is inkább jobb minőségű és kevesebb mennyiségű termékeket vásárol. Egyre többen nyitottak a minőségi élelmiszer értékesítésére, így jutottunk el mi is a Ligeti Pékséghez, akik vállalták, hogy boltjaikban értékesítik termékeinket.

Reméljük rövid bemutatkozásunk elnyerte tetszésüket, és talán kicsit bátrabban fogyasztanak házi termékeket. Mindenkinek jó egészséget, kellemes, békés ünnepet kívánunk.

Wibling Viktória és Melinda

Virágkötők kiállítása

A Magyar Virágkötők, Virágkeskedők Szakmai Egyesülete és a Néprajzi Múzeum idén is megrendezte hagyományos advent előtti kiállítását, bemutatóját és vásárát. A mesterek és tanítványok kompozíciói megmutatták az aktuális karácsonyi díszítési trendet, irányokat.

Az egyesület a szakma kiváló képviselőinek lehetőséget biztosított arra, hogy a Néprajzi Múzeum reprezentatív dísztermében bemutatassák alkotásaikat. Fontos szempont a kompozíció művészi kidolgozása. Erre a kiállításra kapott meghívást kiváló virágkötőnk ifjabb Tóth György is, akinek adventi kompozícióit megcsodálhatjuk az alábbi fotón.

2011. évi demográfiai adataink

A községben ebben az évben 20 gyermek született, 6 házasságkötésre került sor, az elhunytak száma 31 fő volt. A lakosság 2010. december 31-ei létszáma 2 901 fő volt, a helyi személyiadat- és lakcímnnyilvántartás jelenlegi adatai szerint 2 864 fő.

Véradás

2012. január 19-én 11⁰⁰-16⁰⁰ óráig a Művelődési Házban.

Minden segítőkész embert szeretettel várunk.

Vöröskereszt

Láttad-e már Sárísápot fentről?

Én már igen! Hidd el nekem, gyönyörű!

A minap úgy hozta a sorsom, hogy délutáni gyakorló repülést terveztem egy növendékemmel. A gépet már kitoltam a hangárból, átnéztem és indulásra készen vártam, de tanulóm az utolsó pillanatban lemondta az órát.

Gyönyörű késő őszi napsütéses délután volt, én pedig alig vártam, hogy fújjon a gép törzse alatt a szél. Felhívtam egy ismerősömet Sárísápon, hogy ha sikerül megtalálnom a házukat, akkor egy kör erejéig ellátogatok a falujába. Öt perc múlva elemelkedtem a budaörsi repülőtérről és irány a Sárísápi templom tornya. A szél nem fúj, kb. 14 perc múlva megtaláltam Tinnyét, majd követve az országutat Úny következett, aztán Sárísáp. Na jó, egy kicsit csaltam, mert a GPS segített rövidíteni.

Hidd el kedves olvasó fentről szebb, mint lentről... megpróbálom azt is leírni, hogy miért mondom ezt.

A község hosszan elnyúlik a szelíd lankák között és végtelen nyugalmat áraszt ameddig a szem ellát. Sem egy rosszul sikerült magas épület, sem lakótelep nem zavarja meg ezt a nyugalmat, amit csak egy alacsonyan többször áthúzó repülőgép bátorkodott megtenni. A második áthúzást már csak magasról indítva, levett gázzal mertem abszolválni, félve az ég felé öklüket esetleg megemelő emberek haragjától. Remélem nem volt ilyen.

Gyönyörű látvány volt a sok rendezett utca, kert, valamint a község közepét jelentő Kultúrház környéke. Száz méterrel a házak fölött az út minősége is jónak tűnt. Az jutott eszembe, vajon mit tennék, ha most megállna a motor? Körülnéztem, hogy milyen lehetőségem lenne terepre szállni. Szépen felszántott, elboronált földeket láttam és megnyugodhattam, hogy ez is megoldható lenne, ha éppen szükséges.

Nem tudom, hogy hányadik kört repültem, amikor hirtelen átvillant az agyamon, hogy nyomás vissza Budaörsre, mert napnyugta előtt le kell szállnom. Nagy gáz, csűrő jobbra-balra néhányszor, vagyis integettem a gép szárnyával, majd a lemenő napsütésben negyedóra múlva leszálltam Budaörsön. Elhatároztam, hogy ezt máskor is megteszem, legfeljebb én mondom le a növendéket.

K. G.

Téli kézápolás

A kézfej bőrének a napi házi munka mellett a legnagyobb elensége a téli hideg idő. Az első és legfontosabb szabály, hogy vizes kézzel soha ne menjünk ki a szabadba, mert a bőr pórusai között a nedvesség könnyen megfagy, amelynek roncsoló hatása van. Kezünket mindig szárazra kell törölni, majd kézkrémmel bekenni, mivel ebben az évszakban nagyobb a bőr igénye a glicerintartalmú krémekre. Ezek használata mellett fontos, hogy takarításkor húzzunk a kezünkre gumikesztyűt. A körömágyolaj használatával megelőzhető a bőrkeményedések kialakulása.

A végére még egy jó tanács, heti rendszerességgel használjunk bőrradírt a kezeinkre, ami otthon is egyszerűen elkészíthető a következő összetevőkből: barnacukor, olívaolaj és egy kis citromlé. Ezzel a péppel átmaszírozunk a kezünket, majd leöblögetjük. Éjszakára használható a kézkrémmel együtt a szeszámolaj is.

Tolnay Krisztina

Téli bőrápolás

Télen a hideg, szeles időjárás, a kinti és benti hőmérséklet különbség, a fűtött lakás alacsony páratartalmú levegője, a napfény hiánya, a levegő szennyezettsége (szmog) megviselik az arc és test bőrét.

A bőr kipirosodhat, kiszáradhat, előfordulhat hámlás, viszketés és a bőr érdessé is válhat. Mit tudunk tenni, hogy elkerüljük ezeket a tüneteket? Belső és külső védelemre is szükségünk van. Fontos a megfelelő folyadékfogyasztás, hiszen a bőr nedvességtartalmát belülről is támogatni kell. 1,5 – 2 liter víz vagy gyógytea fogyasztása javasolt.

A táplálkozás is hatással van bőrünkre. Pótoljuk a bőr számára fontos vitaminokat (A, C, E) és ásványi anyagokat (kalcium, cink, réz, vas).

Tanácsok a külső védelemre:

- vizes arckrémek helyett használjunk gazdagabb textúrájú telítet zsírokban gazdag olajokat (mandulaolaj, olívaolaj, avokádóolaj) tartalmazó krémeket
- extra védelemként, alapozót is használhatunk (este ne felejtsük el arctejjel eltávolítani)
- szem környékre szemápolót, ajakra ajakápolót használjunk, (ne nyalogassuk ajkunkat, mert cserepessé válhat) ami természetes növényi olajokat, viaszokat tartalmazzon (méhviasz, jojobaolaj, sheavaj)
- arcradírozás hetente egyszer javasolt, eltávolítjuk az elhalt hámréteget, így jobban felszívódnak a hatóanyagok
- tusfürdővel csínján kell bánnunk, mivel ezek a bőr felszínén található zsírréteget is leoldják, a meleg kádfürdő szárító hatását kivédhetjük, ha olajat vagy vérpezsdítő aromaolajakat (rozmaryn, gyömbér, fahéj) keverünk a vízbe, testápolókat is használjunk
- síeléskor a fényvédelemről is gondoskodnunk kell (a hóról a napfény 80 %-ban verődik vissza)
- javasolt az immunrendszert erősítő, bőrt edző méregtelenítő szauna
- kisbabák, gyermekek bőrét is óvnunk kell, ha a szabadba viszzük őket
- a férfiak bőre ellenállóbb és 15-25 %-kal vastagabb, mint a nőké, de a napi borotválkozás miatt a hámlasztásra, hidratálásra nekik is oda kell figyelniük, így csökkenthető a szörtüszógyulladás esélye

A javasolt tanácsok betartásával mi is hozzájárulhatunk bőrünk szebbé, egészségesebbé tételéhez.

Kurucz Orsolya kozmetikus

Hajproblémák és kezelésük

A téli időjárás különösen igénybe veszi a fejbőrt és a haját. A hajproblémákat két csoportra oszthatjuk: szerzett és öröklött.

Szerzett betegségek esetén általában a szaru-hámréteg ellenálló képességének csökkenése áll a háttérben, és a fejbőrön számtalan kórokozó és jótevő baktérium, gombaféle megtalálható. A korpaféléket alapvetően a káros gombák elszaporodása okozza, melyet oldószerrel (tonic, citrom) érdemes eltávolítani. A hámlással járó tünetek nem korpa jellegűek. Ezeket megfelelő hidratálással kell kezelni.

Ejtsünk szót a rettegett hajhullásról is, amely hormonális, idegrendszeri túlterheltség miatt alakul ki. Ebben az esetben ajánlott az orvosi közreműködés, valamint személyre szabott otthoni kezelés. Az öröklött hajhullás a férfiaknál gyakran előfordul, érdemes tudni, hogy a folyamat lelassítható. Hajszeszek használatával és kis odafigyeléssel, rendszeres masszírozással felélénkíthető a hajhagymák működése.

A fodrászával ossza meg, ha valamilyen eltérést fedez fel a fejbőrén. A fodrász munkájához hozzátartozik a szabad szemmel felismerhető fejbőrbetegségek ismerete.

Földesi Szilvia fodrásmester

Sipeki Jenőné: Szeressük egymást emberek!

Régen karácsonykor
csend és béke volt
Szikrázó csillagoktól
ragyogott az égbolt.

Nincs már virág az ágakon
levél is már csak avaron
Beköszöntött december
didereg már minden ember.

Zúzvara az ablakokon
fagyos árny a házfalakon
Hideg szellő fuvolázik
hópelyhekkkel kergetőzik.

Nagy öröm ez mindenkinek
kicsi Jézus megszületett
Elhozta az üzenetet
Szeressük egymást emberek!

De a hideg mit sem árthat
szobában a fenyőfának
Csupa dísz, fénylő gyertyák
ékesítik örökzöld ágát.

Bú és bánat messze jár
sok-sok angyal földre száll
Betérnek az otthonunkba
áldást hoznak mindnyájunkra.

S mint valami tündéralom
itt van, eljött a karácsony
Csillagszóró szórja fényét
hirdetve az áldást, békét.

Karácsonyi ostyakészítés

Gregor Jánosné Edit néni visszaemlékezései

Gyermekkoromban nagymamám testvére, Urbanics Jozefina - akit Zefi néniként ismertek a helybeliek - volt a szakácsnő a plébánián, az ő feladata volt adventben az ostyasütés. Emlékeimben él, hogy ilyen tájban már fenséges illatok terjengtek nála. Zefi nénitől került hozzánk az ostyasütő, ami a helyi egyházközség tulajdona. Az volt a szokás, hogy a már elkészült ostyából részesültek az egyházközségi előjárók, a tanítók, de a falubeliek is hozzájuthattak, mert Zefi néni árulta őket Sárísápon, a piacon. Úgy tudom, a környékbeli falvakban nem ápolták ezt a hagyományt, csak a szlovákok lakta területeken. Később édesanyám is évről évre rengeteg ostyát sütött. Advent elején kezdte, és minden délután készített valamennyit. A szomszéd nénik átjöttek segíteni neki, de kellett is a segítség, mert az ostyasütés több emberes munka volt. A tészta liszt, cukor és víz keverékéből állt, ízesítés nélkül sütöttük, viszont régebben készítettünk különböző színűre színezett ostyákat is. A különböző színek más-más jelentéssel bírtak. Az ostyahordozó versben, amelyet még édesanyám mondott el nekem sok évvel ezelőtt, és amelyet még akkor le is jegyeztem, ez benne foglaltatik:

Öröm és békesség legyen ura e háznak,
Mit Isten angyala mondván pásztoroknak.
Én is pásztoroként hoztam az ostyákat.
Fehér ostya jelzi Krisztus tisztaságát,
A zöld szín az ő ártatlanságát,
Piros, érettünk szent vére hullását.
Sárga, keserű poharát és halálát.
Ezeket mondván, az úrnak nagy hálákat mondok,
És boldog ünnepeket kívánok!

Palacsintatészta állagú tésztát kevertünk, amelyet vékonyan felvittünk az ostyasütőre. Sütés előtt a sütővasat méhviasszal kentük be - amit „súhotá”-nak mondtak szlovákul - hogy ne ragadjon le a tésztája. Édesanyám szentenciái szerint

az ostya egyik oldalát addig kell sütni, míg elimádkozzuk a Miatyánk felét, majd megfordíthatjuk az ostyasütőt és az ima végére meg is sül az ostyalap. Miután elkészült, még frissen körbe kellett vágni ollóval a középső részét. Ilyenkor volt hasznos a szomszédasszonyok jelenléte, ez a munka gyors kezeket igényelt. 1 kg lisztből 200-220 db ostya készült, a sütés pedig 3-4 órát is igénybe vett.

Gyermekkoromban nem vehettünk karácsonyfadíszeket, ezekkel az ostyákkal díszítettük a fát. Nedves konyharuha közé téve megpuhult, a középső kerek részt kivágtuk belőle, kicakkoztuk, és csillag alakú díszeket készítettünk belőle, ez díszítette a karácsonyfát. Szenteste a vacsoraasztal nem lett volna teljes a karácsonyi ostya (oplatki) nélkül. Fokhagymával megdörzsölve, mézzel megkenve fogyasztottuk, hogy elűzze a gonoszt, és hogy egészségesek legyünk az új esztendőben.

Az állatok számára petrezselyemlevéllel sütött ostyát készítettünk, amely szintén ott volt a vacsoraasztalon, és amelyet az állatok másnap kaptak meg az asztalról összegyűjtött morzsákkal együtt.

Ahogy időm engedi, én magam is igyekszem minden évben az adventi időszakban ápolni ezt a kedves hagyományt. Régi vágyam megismertetni az helyi gyermekekkel is a karácsonyi ostyasütést és a hozzá kapcsolódó szokásokat.

Tekeszakosztály

Az új bajnokságot szeptemberben az NB III budapesti területi csoportjába önként visszalépve kezdte meg a Sárísápi BSE tekecsapata. Számunkra érthetetlen módon az országos szövetség az NB II-es középcsoport megszüntetése mellett döntött, és az ott szereplő szakosztályokat besorolta a keleti és nyugati országrész csapatai közé. Ez a döntés számunkra vállalhatatlanul megnövelte az utazási távolságokat és költségeket. Nem egy alkalommal több száz kilométeres utazás várt volna ránk, ha továbbra is maradunk az NB II-ben. Onnan kellett eljőnnünk, ahol egyébként soha nem álltunk még a kiesés közelében sem, két alkalommal bronzérmesek vol-

tunk, és az utolsó évet is a negyedik helyen zártuk. Hozzánk hasonlóan anyagi okokból döntött a visszalépés mellett a nyergesújfalui Zoltek tekeszakosztálya is.

Nem tudjuk, mivel indokolhatóak az ilyen döntések, hacsak azzal nem, hogy megszabaduljanak a kisebb költségvetéssel, szerényebb lehetőségekkel működő vidéki egyesületektől. Mi továbbra is versenyezni szeretnénk, ezért döntöttünk a változtatás mellett. Az alacsonyabb osztályban is komolyan vesszük az ellenfeleinket, és színvonalas mérkőzéseket játszunk, idegenbeli győzelmeket aratunk, és jelenleg a táblázat második helyét foglaljuk el.

Az ifjúsági korosztály továbbra is rendszeresen látogatja az edzéseket. Az ő esetükben látjuk azt a problémát, hogy sokkal motiváltabbak lennének, és a fejlődésüket is jobban szolgálná, ha igazi versenykörülmények között is megmérgethethetnék magukat. Erre jó helyszín volna akár a dorogi, akár a nyergesújfalui városi bajnokság. Ennek a pénzügyi feltételeit kellene megteremtünk annak érdekében, hogy a sárísápi teke-sport utánpótlása hosszú távra biztosítva legyen.

Hajrá Sárísápi!

*Bercsényi Sándor
Sárísápi BSE Tekeszakosztály*

Tömegsport

Az őszi évszak beköszöntével a nappalok lerövidülnek, így a szabadtéri sportolási lehetőségek száma is lecsökken. Ennek ellenére sem kell lemondani az egészséges életmódot elősegítő rendszeres testmozgás örömeiről, mert községünk tornacsarnoka ebben az időszakban is lehetőséget biztosít a sportolásra.

Választhatunk a labdás csapatsportágak (labdarúgás, kosárlabda, kézilabda) vagy az ütős sportok (tenisz, tollaslabda, asztalitenisz) esetleg zenére történő mozgásformák, aerobik, hastánc) küzdősportok gyakorlására, elsajátítására.

Hétközben délutánonként az iskolai tömegsport-foglalkozások után a sportegyesületünk labdarúgó csapatai az óvodásoktól kezdve egészen az öregfiúkig bezárólag használják a tornatermet, de hetente két alkalommal van aerobik, és a mazsorettes lányok is itt gyakorolnak. Általában a hétvégeken van lehetőség arra, hogy hosszabb időtartamra fogadjuk a baráti társaságokat, cégek, brigádok tagjait, de egyéni sportolásra vágyóknak is szívesen állunk rendelkezésére, azért, hogy hasznosan, sportolással tölthessék el szabadidejüket.

Az önkormányzat által javasolt és a tagintézmény-vezető által megállapított terembérleti díjak 2009-évtől változatlanok:

Teremfoci idegen csapatnak egyedi engedély esetében:	4.500 Ft/óra
helyi csapatnak labdajáték esetében:	2.850 Ft/óra
egyéb labdajáték	
tenisz:	1.400 Ft/óra
lábtenisz:	1.400 Ft/óra
asztalitenisz:	600 Ft/óra
kistornaterem:	120 Ft/fő

Bővebb információ, időpont egyeztetés:

Gombola Gábor tel.: 30-318-56-17

Szervezetünknek és testünknek is szüksége van az egészséges testmozgásra!

Mindenkit szeretettel várunk!

Gombola Gábor tömegsportvezető

Könyvajánló a téli szünetre

A karácsonyi készülődést, az ajándékok csomagolását, a sütés-főzést Szenteste felváltja a nyugalom, a békés együtt-lét. Jó alkalom ölünkbe ültetni a kisgyereket, unokát. Ha nem kerül a fa alá mesekönyv, látogasson el könyvtárunkba, ahol nagyon szép leporellók, képes mesekönyvek várják a kicsiket. Új könyveink között van Nagy Bandó András több gyerekverskötete, Kisvakond nagy mesekönyve, amelyben a Vakond nadrágján kívül a Világ leggazdagabb verebe és a Kuttyus és a méhek című régi kedvenceink is olvashatók. A tévésztár Geronimo Stilton több mulatságos történetben tűnik fel könyveinkben.

A tizenévesek több tinikrimiből, fantasy- sorozatból választhatnak, a régebbi vámpiros könyveink is rendelkezésükre állnak.

S ha a gyerekek már elaludtak, mi is leülhetünk egy csésze teával, forralt borral, s lazíthatunk egy jó könyvvel a kezünkben. A kortárs magyar könyvek közül ajánlom Vass Vi-

rág, Fejős Éva, Schaffer Erzsébet vagy Frei Tamás könyveit. Bestsellereket is kínálunk a világból:

Martintól a Trónok harcát, Sparks romantikus könyveit, Koontz és Lee Child krimijeit, ezoterikus, történelmi regényeket.

S ha le szeretnénk tornázni a karácsonyi vacsorát, vagy éppen életmódot váltanánk az új év alkalmából (hányszor megfogadtam már...) ehhez is találunk szakirodalmat a könyvtárban.

Szeretettel várjuk régi és új olvasóinkat!

*Katona Gabriella
könyvtáros*

Marék Veronika: Annipanni, hull a hó!

Egy téli reggelen Boribon kinézett az ablakon és csodálkozva kiáltotta:

- Annipanni, hull a hó! Gyere, nézd meg te is!
- Menjünk ki a hóba! – ujjongott Boribon.
- Gyorsan öltözzünk fel!

Mire kiértek, elállt a hóesés. A puha, fehér havon gyorsan siklott a szánkó.

A ropogós hóból hógolyókat gyúrtak, és jól megdobálták egymást.

Annaipanni készített egy óriási hógolyót. Boribon megszeppent.

- Juj, Annipanni, ezzel akarsz megdobni?
- Hóembert csinálunk. Segíts te is!

Elkészült a hóember. Falevél a szeme, faág a haja. Szép hóember lett. Boriban nagyon örült neki. Ám Annipanni egyszer csak kézen fogta Boribont.

- Haza kell mennünk. Ebédidő van.
- Ne, ne! maradjunk még! – könyörgött Boribon. De Annipanni szigorú volt.

Felültette Boribont a szánkóra, és húzta, húzta hazafelé. Hirtelen megállt, mert a szánkó könnyebb lett. Hátrapillantott. Boribonnak csak a nyomai látszottak.

- Hová lett Boribon?

A nyomok a hóemberig vezettek.

- Ne haragudj, Annipanni! – kérte Boribon. – Úgy megszerettem a hóembert!

- Ne hagyjuk itt egyedül!

- Jól van, nem bánom! Vigyük magunkkal – egyezett bele Annipanni.

- Majd odatesszük az udvarra.

Ügyesen felrakták a hóembert a szánkóra, és hazaindultak. Boribon vigyázott, hogy a hóember le ne essen a szánkóról. Hazaérve óvatosan az udvarra állították.

Lesöpörték magukról a havat, és bementek a jó meleg szobába. Meg is ebédeltek.

Elégedetten nézett ki az ablakon a falevél-szemű, faág-hajú hóemberre.

- Jaj, de jó, hogy esett a hó! - gondolta Boribon.

KÖSD ÖSSZE A PONTOKAT, ÉS SZÍNEZD KI A KÉPET!

SZÍNEZD KI A KÉPET!
RAJZOLJ AZ ÉGRE NÉHÁNY FELHŐT ÉS SZÁLLINGÓZÓ HÓPELYHEKET.

Kellemes karácsonyi ünnepeket

és

boldog új esztendőt kívánunk

községünk minden lakójának!

Sárisáp Község Önkormányzat Képviselő-testülete,
Polgármesteri Hivatal dolgozói

Szerkesztők: Farkasné Bánhidi Zsuzsanna, Haracska Tünde, Hunyadiné Dombovári Éva,
Jurásekné Pfluger Éva, Ligetiné Vass Éva

Felelős kiadó: Kollár Károly polgármester

Nyomdai munka: Táltos Nyomda, Győr - **Tördelés:** Kollár Gábor János - **ISSN** 2062-9303